18 Αυγούστου 2015

Τα παιδιά είναι ευλογία Θεού…γι’αυτό και μας ευλογούν!

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες

«Τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν; καὶ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς παιδίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. ὅστις οὖν ταπεινώσει ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. καὶ ὃς ἐὰν δέξηται παιδίον τοιοῦτον ἓν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται». (Ματθ. 18, 2-5).

Τα παιδιά είναι η ένσαρκη ενθύμηση σε όλους μας για το πώς θα πρέπει να είμαστε. Όταν λέγει ο Κύριος ότι πρέπει να γίνουμε σαν τα παιδιά, δεν εννοεί την μωρία των παιδιών, αλλά την αγαθότητά τους, την καθαρότητά τους, την ακακία τους.

Ο κόσμος των παιδιών, είναι ο κόσμος του Θεού. Ένας κόσμος χωρίς μνησικακία, χωρίς έχθρες, χωρίς εμπάθεια, χωρίς φθόνο. Ένας κόσμος με απλότητα, με ανεξικακία, με δόσιμο, με ταπείνωση, με αγάπη.

Η ζωή των «μεγάλων» απομακρύνεται όλο και πιο πολύ, απ’ αυτό το παιδικό αίσθημα της ανεμελιάς. Μίας ανεμελιάς που δεν είναι αναισθησία, αλλά ελευθερία. Οι πολλές υποχρεώσεις, οι μέριμνες μέσα στις οποίες έχουμε μπλεχτεί σβήνουν την «παιδικότητα» των ενηλίκων. Καταντούμε «καθώς πρέπει» εγκλωβισμένοι σε «τύπους ωριμότητος», θέλουμε να φαινόμαστε σκληροί, σπουδαίοι, πετυχημένοι.

Στα μάτια των παιδιών όμως και όχι των μεγάλων, βλέπεις αυτήν την σπινθηροβόλα σιγουριά της ελπίδος. Νιώθει κανείς αυτήν την ευλογία των παιδιών, στο άκακο βλέμμα τους, στα τρυφερά τους χέρια, στο ανυπόκριτο χαμόγελό τους.

Τα παιδιά είναι ευλογία Θεού γι’ αυτό και μας ευλογούν. Μας ευλογούν με την παρουσία τους, μας ευλογούν με την καθαρότητά τους, με το «κατ’εικόνα και καθ’ομοίωσιν» που ακόμα δεν έχει λερωθεί και που δεν πρέπει να γίνουμε υπαίτιοι εμείς.

Λέμε ότι τα παιδιά είναι το μέλλον μας. Ναι, πόσο αληθινό είναι αυτό.

Όμως δεν είναι απλά το επίγειο μέλλον μας, αλλά κάτι πολύ βαθύτερο. Τα παιδιά, μας δείχνουν το αύριο μετά το τέλος, μας δείχνουν δηλαδή την κοινωνία της Βασιλείας του Θεού. Μας δείχνουν το Ουράνιο μέλλον μας εν Χριστώ.

Στα μάτια των παιδιών καθρεπτίζεται ο Θεός, ώστε και εμείς που Τον λησμονήσαμε, να Τον θυμηθούμε. Να θυμηθούμε Εκείνον που έγινε ένας από εμάς και μας καλεί να τον ομοιάσουμε. Ο Θεός μας καλεί να γίνουμε παιδιά γιατί αυτά ομοιάζουν μαζί Του, μας καλεί να σπάσουμε τους δεσμούς μας με την υπεροψία,

τον εγωισμό και την εμπάθεια και να εισέλθουμε στον θεάρεστο κόσμο των παιδιών χωρίς αγωνιά για την βιτρίνα μας και την δήθεν “μεγαλωσύνη” μας!

«Αμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν» (Ματθ.18,3)
«Αλήθεια σας λέω, αν δε στραφείτε και δε γίνετε σαν τα παιδιά, δεν θα εισέλθετε στη βασιλεία των ουρανών».

Αρχιμ. Παύλος Παπαδόπουλος
imverias.blogspot.gr